

লয় আৰু পিজিনটোকেই প্ৰথম ভাষা বা মাতৃভাষা হিচাপে গ্ৰহণ কৰে, তেতিয়া
পিজিন একোটা ক্ৰেওললৈ পৰিৱৰ্তন হয়।

ক্ৰেওলক প্ৰথম অৱস্থাত নিম্ন স্তৰৰ ৰূপ বুলি গণ্য কৰা হৈছিল। অৱশ্যে,
সময়ৰ পৰিৱৰ্তনৰ লগে লগে ক্ৰেওল সম্পৰ্কে মানুহৰ ধাৰণা সলনি হ'বলৈ
ধৰিছে। ভাষাবিজ্ঞানীসকলেও ক্ৰেওলক গুৰুত্ব দিবলৈ লৈছে আৰু ক্ৰেওল
গৱেষণাত ব্ৰতী হৈছে। বৰ্তমান সময়ত ক্ৰেওলৰ মাধ্যমেদি সাহিত্য ৰচনা হৈছে,
আনকি স্কুলত শিক্ষাৰ মাধ্যম হিচাপেও ব্যৱহাৰ হ'বলৈ ধৰিছে। ক্ৰেওল ভাষাসমূহ
ভিতৰত প্ৰথম ব্যাকৰণ আছিল Jochum Melchor Magens-ৰ *Grammatica
over det Creolske Sprog, som bruges paa de trende Danske
Eilande, St. Croix, St. Thomas og St. Jans i Amerika* আৰু প্ৰকাশ
হৈছিল ১৭৭০ চনত। (Holm, 2004:19)

ক্ৰেওলৰ অধ্যয়ন সামাজিক দৃষ্টিকোণৰ পৰা গুৰুত্বপূৰ্ণ। দেখা যায়, পশ্চিমীয়া
দেশৰ ক্ৰেওল ভাষা কোৱা অধিকাংশ লোকেই হ'ল—আফ্ৰিকীয় দাস। অৰ্থাৎ,
ক্ৰেওলৰ লগত 'আফ্ৰিকীয় দাস'ৰ নিকট সম্বন্ধ। অৰ্থাৎ, ক্ৰেওল বক্তাসকল এসময়ত
দাস আছিল। অৱশ্যে, সকলোবোৰ ক্ৰেওলৰ ক্ষেত্ৰত এনে কথা ক'ব নোৱাৰি।
ভাৰতত ঔপনিৱেশিক পৰ্তুগীজসকলৰ ভাষাৰ লগত স্থানীয় ভাষাৰ সম্পৰ্ক ঘটি
কেইবাটাও ক্ৰেওলৰ সৃষ্টি হৈছিল। ভাৰতত প্ৰচলিত এনে এটা বিখ্যাত ক্ৰেওল
হ'ল—গোৱানিজ। ভাৰতৰ অন্যান্য ঠাইতো ক্ৰেওল আছিল, কিন্তু সেইবোৰ
ক্ৰমে লুপ্ত হৈছে।